

Bağımsız bir ülke olmamız imkansız değil!

Türkiye'yi onurlu
özgür ve egemen
bir ülke haline
getirmenin
yolu

Ne kadar bağımlıyız?

- > Dış borcumuz, 2006 yılının sonunda 206 milyar doları aştı.
- > 2006 yılında, yalnızca petrol ve doğalgaz ithalatı için yaklaşık 27 milyar dolar ödedik.
- > 2006 yılında, dış ticaret açığımız 52.8 milyar dolara ulaştı. Aynı yıl, ithal ettiğimiz her 100 liralık ürün ya da hizmete karşılık yalnızca 62 liralık ürün ya da hizmet ihraç ettik.
- > Bir zamanlar, ders kitaplarında, tarımsal üretimde kendine yeten yedi ülkeden biri olduğumuz yazardı. Aradan geçen süre içinde toprak kaybetmedik, ama tarım ürünleri ithalatçısı olduk.
- > Borçlarımızı ödeyebilmek ve dış ticaret açıklarını kapatabilmek için aşırı yüksek faizlerle yeniden ve yeniden borçlanıyoruz. ABD'deki faiz oranlarının yüzde 5 civarında olduğu bugün, Türkiye'de, devlete borç verenler yüzde 20'lik faiz geliri elde edebiliyor. Kaderimiz, George Soros gibi tefecilerin iki dudağı arasında.
- > Savunma sistemlerimizin büyük bir çoğunluğunu ithal ediyoruz. 1976-2005 döneminde dünyanın en büyük silah ithalatçıları listesinin 4. sırasında yer aldık.

para babalarını, amerikancıları yalnız bırakalım

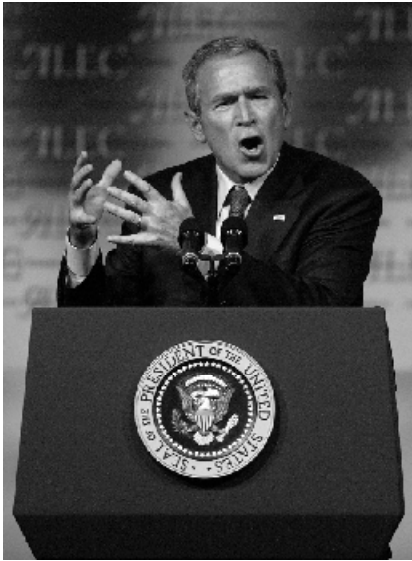
sürüden AyrıLma ZamAnı

> NATO'ya ve ABD'ye bağımlı bir ordumuz var. Üst komuta kademelerine yalnızca NATO ve ABD komutası altında çalışmış subaylar yükselebiliyor. Son dört genelkurmay başkanı da "ABD Liyakat Madalyası" (Legion of Merit) sahibi (Yaşar Büyükanıt, Hilmi Özkök, Hüseyin Kıvrıkoğlu ve İsmail Hakkı Karadağlı). Topraklarımızda, denizlerimizde ve hava sahamızda yabancı askerler, araçlar ve silahlar cirit atıyor. Ülkemizde NATO'nun ve ABD'nin sayısız üs ve tesisi var. Bizim denetimimiz altında olmayan İncirlik Üssü'nde atom bombaları saklanıyor.

> Stratejik açıdan da büyük önem taşıyan iletişim, haberleşme ve bilgisayar sistemlerimiz tümüyle dışa bağımlı. Türk Telekom, yabancı sermaye sahiplerinin elinde. Uç cep telefonu şirketinden biri tümüyle, diğerleri büyük oranda yabancı sermayenin denetimi altında. Türkiye'nin iletişim, haberleşme ve bilgisayar ağları yabancı güçler tarafından kolaylıkla devre dışı bırakılabilecek durumda.

> Özelleştirilen kamu kuruluşları, bankalar, fabrikalar, limanlar ve topraklarımız büyük bir hızla yabancı sermaye sahiplerinin eline geçiyor. Türkiye'de üretilen değerler yurtdışına transfer ediliyor.

> Bilim ve teknoloji üretmediğimiz için, her tür ileri teknoloji ürününü ithal ediyoruz. Aynı nedenle insanlarımız işsiz kalıyor, işçilerimiz en düşük ücretlerle ve her tür güvenceden yoksun bir şekilde çalıştırılıyor, eğitilmiş insanlarımız yabancı sermaye sahiplerinin hizmetine giriyor.

> Her şeyden önemlisi Türkiye'ye ilişkin kararlar emperyalist ülkelerin başkentlerinde alınıyor. Ankara'nın değil Vaşington'un, Paris'in, Berlin'in, Brüksel'in sözü geçiyor. Kaderimiz IMF'nin, NATO'nun, Avrupa Birliği'nin elinde.

para babalarını, amerikancıları yalnız bırakalım

sürüden AyrıLma Zamanı

Neden bağımlıyız?

Bağımlıyız, çünkü “yerli” sermaye sahipleri de ülkemizin dışa bağımlılığından çıkar sağlıyor. Ülkemizin kaynaklarını değerlendirmek üzere teknoloji geliştirmek ve üretimi artırmak yerine, devlete borç verip yüksek faiz geliri elde etmeyi, yok pahasına satılan kamu varlıklarına el koymayı, yabancı sermaye sahipleriyle ortaklık kurmayı, ellerindeki varlıkları yabancı sermaye sahiplerine satmayı ve ithalatçılık yapmayı tercih ediyorlar. Bu nedenle, IMF, Dünya Bankası, Avrupa Birliği ve ABD’nin dayattığı ekonomi politikaları, sermaye sahiplerinin de desteğini alıyor.

Bağımlıyız, çünkü kamu kesiminin yatırım yapmasına, kaynaklarımızı değerlendirmesine, teknoloji geliştirmesine izin verilmiyor. Sermaye sahipleri buna “devletin küçültülmesi” diyor. Oysa devlet bütçesinin ekonomideki payı küçülmüyor. Yalnızca, geçmişte kamu yatırımlarına ve sosyal harcamalara ayrılan paralar artık iç ve dış borç faiz ödemelerine gidiyor.

Bağımlıyız, çünkü sermaye sahipleri, ABD’ye ve AB’ye bağımlılığı kendileri için bir siyasal güvence olarak görüyor. İşçilerin ve emekçilerin yoksullaştırılmasına dayanan bir düzenin ancak ABD ve AB desteğiyle ayakta tutulabileceğini düşünüyorlar. Emperyalistlerin Türkiye’yi önemsemesi, gerektiğinde sermaye düzeninin yardımına koşması için de, yabancı sermaye sahiplerine maddi çıkar sağlamaları gerektiğine inanıyorlar.

Günümüzde bağımlılık kaçınılmaz mı?

İddiaya göre, “küreselleşen” dünyamızda ülkelerin birbirlerine bağımlı hale gelmeleri kaçınılmaz...

Oysa, bugünün dünyasında, ülkeler birbirlerine bağımlı hale gelmiyor. Türkiye gibi az gelişmiş kapitalist ülkeler, ABD ve AB ülkeleri gibi emperyalist güçlere bağımlı hale getiriliyor.

Irak’ın işgal edilmesi, “küreselleşme” dedikleri şeyin gerçekte ne anlama geldiğini somut olarak gösterdi. Emperyalistler, dünya üzerindeki tüm zenginliklere el koymaya çalışıyor. Buna şu ya da bu şekilde direnen ülkeleri, inandırıcı bir gerekçe gösterme gereğini bile duymadan işgal edebiliyorlar.

ABD ve AB, az gelişmiş ülkelerden ve bu ülkelerin halklarından, mutlak bir şekilde boyun eğmelerini istiyor.

Ama Irak direnişi, emperyalistlerin hiç de o kadar güçlü olmadığını gösterdi! ABD’nin, İngiltere’nin, AB üyesi ülkelerin yarından fazlasının katıldığı bir işgal operasyonu bile, 26 milyon nüfuslu bu ülkenin denetim altına alınmasını sağlayamadı.

Günümüz dünyasında emperyalizme bağımlılığın kaçınılmaz olmadığını gösteren başka örnekler de var. Küba, Venezuela ve Bolivya gibi Latin Amerika ülkeleri, bağımsızlığın aynı zamanda toplumsal eşitlik ve adalet getirebileceğini, daha doğrusu toplumsal eşitlik ve adaletin temel koşulunun bağımsızlık olduğunu tüm dünya halklarına öğretiyor.

Bağımsızlık demek, içe kapanma demek değildir. Tam tersine, halklar arasında kardeşçe ilişkilerin, ülkeler arasında ortak çıkarlara dayalı ilişkilerin kurulmasının tek yolu, emperyalist güçlerden bağımsızlaşmaktır. Bugün, bölgemizdeki neredeyse tüm ülkelerin bize güvensizlikle ve hatta düşmanca bakmalarının önemli bir nedeni, emperyalistlerin işbirlikçisi olarak görülmemiz. İsrail’le ittifak kuran bir ülkeye kim nasıl güvenebilir?

para babalarını, amerikancıları yalnız bırakalım

sürüden Ayırılma Zamanı

Bağımsız bir ülke olursak ayakta kalabilir miyiz?

Türkiye, tam da bağımlı bir ülke olduğu için mutlak bir yıkıma doğru sürükleniyor!

Eğer hızla bağımsız bir ülke haline gelemesek, yakın bir gelecekte yağmalanacak hiçbir varlığımız, kaynakları zengin olsa da halkları perişan durumda olan Afrika ülkelerinden hiçbir farkımız kalmayacak.

Özelleştirilecek tek bir kuruluş, satılacak tek bir dönüm Hazine arazisi, kısıllacak tek bir kamu harcaması kalemi kalmadığında, Türkiye, sözcüğün her anlamıyla iflas etmiş olacak. Yerli ve yabancı sermaye sahipleri, "bu ülke bitmiş, başka ülkelere gidelim artık" diyecek...

Peki ya biz ne yapacağız?

Bu gidişi durdurmak için işe şimdi başlamamız gerekir.

Türkiye, ancak bağımsız bir ülke haline gelirse ayakta kalabilir.

1991 yılında, toplam dış borcumuz 50.5 milyar dolardı. 1991-2005 döneminde, yeni aldığımız kredilerden 56.5 milyar dolar fazlasını dış borç geri ödemelerine ayırdık. Yani, dışarıya 56.5 milyar dolar aktardık. Ama aynı dönemde dış borcumuz azalmadı. Aksine, aşırı yüksek faizler nedeniyle, 50.5 milyar dolardan 170 milyar dolara yükseldi! Devletin iç borçları da, yine aşırı yüksek faizler nedeniyle her yıl daha da hızlı bir şekilde artıyor.

Halkımızın sırtından bu borçların yükünü atmak konusunda geç bile kaldık. Yerli ve yabancı sermaye sahiplerini yeterince zenginleştirdik. "Artık ödemiyoruz" demek zorundayız.

Aslına bakılırsa, şaşırtıcı olan, Türkiye'nin, dışarıya bu ölçüde kaynak aktarmasına rağmen hâlâ ayakta durabilmesi. Dışarıya kaynak aktarmaktan vazgeçtiğimizde, kendi kaynaklarımızı değerlendirmeye başladığımızda, kamu yatırımları aracılığıyla bir sanayileşme ve kalkınma seferberliği başlattığımızda, işsizliğe bu yolla son vererek tüm insanlarımızın üretim potansiyelini harekete geçirdiğimizde, bilim ve teknoloji üreten bir ülke haline geldiğimizde, Türkiye'nin bugün yaşadığı sorunların tümü kolaylıkla çözülecektir.

Emperyalistler izin verir mi? Türkiye'yi bağımlılaştıran anlaşmaları yırtıp atmamızı, IMF ve Dünya Bankası ile ilişkilerimizi kesmemizi, AB'ye üyelik sürecine son vermemizi, NATO'dan çıkmamızı, Türkiye'deki tüm yabancı üsleri kapatmamızı, yurtdışında emperyalistlere hizmet eden askerlerimizi geri çağırmamızı kabul ederler mi?

Durup dururken kabul etmezler elbette. "Yerli" sermaye sahipleri ile birlikte, Türkiye'nin bağımsız bir ülke haline getirilmesini engellemek için ellerinden gelen ne varsa yaparlar.

İşte bu nedenle, Türkiye'yi bağımsız bir ülke haline getirmenin tek bir yolu bulunuyor: İşçilerin ve emekçilerin, yani halkın örgütlü mücadelesi.

Bağımlılığın tüm yükünü, toplumun büyük çoğunluğunu oluşturan emekçiler çekiyor. Ülkemizin bağımlılığın zerre kadar çıkarı bulunmayan emekçiler, bağımsızlık mücadelesini yürütebilecek olan tek güçtür. Asıl önemlisi, insanca yaşamak ve çocuklarına gelecek umudu sunmak isteyen emekçilerin, bağımsızlık için mücadele etmekten başka çaresi bulunmuyor.

Emperyalistler, ancak bölerek yönetebilir. İşte bu nedenle, emekçileri Türk-Kürt, laik-dindar, Alevi-Sünni diye bölmeye çalışıyorlar. Halkın büyük çoğunluğunu oluşturan emekçiler emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık için birleştiğinde, hiçbir güç onların önünde duramaz. ABD, burnunun dibindeki Küba'ya müdahale edemiyor, çünkü karşısında örgütlü bir halkın bulunduğunu biliyor.

EMPERYALİZME KARŞI
YURTSEVER
cephe

Kısacası, Türkiye'nin bağımsız bir ülke haline gelmesi imkansız değil; ama bunun için halkın örgütlenmesi ve mücadele etmesi gerekiyor. İşte bu nedenle, Yurtsever Cephe, ülkemizin geleceğini düşünen tüm yurtsever insanlarımızı, para babalarını ve Amerikancıları yalnız bırakmaya çağırıyor!

Sürüden ayrılma zamanı!

para babalarını, amerikancıları yalnız bırakalım

sürüden Ayrılma Zamanı